

отъ свѣтскитѣ хора. Той още живѣе съ старитѣ си разбирания, а мисли, че е влѣзълъ въ новия животъ. Ще дойде день, когато човѣкъ ще влѣзе въ новия животъ, но за тази цель той трѣбва да се откаже отъ старото. Новото ще осмисли живота му, ще подобри здравето му и ще го направи способенъ за работа. Новитѣ идеи внасятъ потикъ въ човѣшката душа, и човѣкъ се стреми да ги реализира. Не може човѣкъ да приеме една нова идея и да не се стреми да я реализира. Кажe ли, че не вѣрва въ реализирането ѝ, това показва, че идеята, която е възприелъ, не е нова. Само по себе си, новото е свързано съ вѣрата, която го подкрепва.—Ама азъ не вѣрвамъ въ Бога.—Въ кого вѣрвашъ?—Въ себе си.—Да вѣрвашъ въ себе си, това значи, да бждешъ силенъ, добъръ, уменъ и благороденъ. Вѣрата въ себе си подразбира вѣра въ Божественото. Като вѣрва въ Божественото Начало, човѣкъ е наистина и добъръ, и силенъ, и разуменъ, и благороденъ.

Съвременнитѣ хора се оплакватъ отъ неуспѣхитѣ си. -- Защо не успѣватъ? — Защото потѣпкватъ своитѣ желания, потѣпкватъ Божественото въ себе си и даватъ ходъ на чуждитѣ желания, които приематъ за свои. Каквото и да правятъ, тѣ трѣбва да знаятъ, че чуждото всѣкога си остава чуждо. Българитѣ казватъ: „Чуждото и на Великъ-день се взима.“ Чуждото може да е развалено яйце, запъртъкъ. Какво ще направишъ съ такова яйце? Ако го изядешъ, стомахътъ ти ще се